

Rondalla d'un conillet

Era tot rodanxó, talment una bola de cotó fluix de color burell. La seva mare es deia Marieta Cuacurta i ell es deia Llorigó. Vivien en un cau ple d'herba olorosa, seca i calentona.

Cada dia, la mare de Llorigó sortia a buscar menjar, però abans advertia el seu fill que no sortís del cau per res del món.
—Així ho faré, mare! —deia decidit.

El conill es quedava sol i s'avorria d'allò més.
De tant en tant, treia una mica el morret i
contemplava el món. Llavors es divertia
observant els grills, les formigues,
les sargantanes...

